

GØG OG SIVSANGER

AF

AXEL KOEFOED

Torsdag den 26. Maj 1921 Kl. 9¹/₂ Formiddag iagttog Driftsbestyrer Breyen og undertegnede følgende ved Kanten af en Hede- og Engstrækning ved Vest Stadil pr. Tim Station.

En Gøgehun (*Cuculus canorus*) kom flyvende og satte sig paa et Pigtraadhegn, ved hvilket der stod nogle enkelte Vidiebuske; Gøgehunnen blev straks omsværmet af to smaa Sangere, som siden viste sig at være Sivsangere (*Sylvia phragmitis*). En Gøgehan indfandt sig kort efter og anbragte sig 10—15 m fra Hunnen, udstødende sit karakteristiske Kuk-kuk. Da Gøgehunnen saa sig iagttaget af os, fjernede den sig sammen med Hannen, men kom i Løbet af faa Minutter atter tilbage og anbragte sig paa samme Sted, hvor den i sin umiddelbare Nærhed meget interesseret spejdede efter en formentlig Rede, idet den stadig undersøgende saa til alle Sider og rakte Hals — tilsyneladende kendt med Stedet fra tidligere Besøg. Begge Sivsangerne indfandt sig straks, og Hunnen anbragte sig saa vidt muligt ved Siden af Gøgen paa Pigtraaden, men paa en venligt indsmigrende Maade; som Gøgen besvarede ved at strække sin Vinge ud imod den, hvilket paa ingen Maade kunde opfattes som uvenligt.

En Engpiber (*Anthus pratensis*) nærmede sig og søgte tilsyneladende at henlede Gøgens Opmærksomhed paa sig, men fløj kort efter bort.

Lidt efter fløj Sivsangerhunnen ned i Græsset ved Siden af omtalte Busk; Gøgen fulgte efter, og begge opholdt sig der 5 à 6 Minutter; derefter fløj Gøgen op igen, og tog atter Plads paa Pigtraaden, medens begge Sivsangere satte sig en paa hver Side af den. Under Nedflyvningen og Opholdet paa den formentlige Rede sang Sivsangerhannen, der stadig havde opholdt sig paa Pigtraadhegnet, enkelte Strofer. Gøgen sad saa lidt og ligesom pudsede sig, hvorefter den forsvandt.

Sivsangerne fløj da ned paa den formentlige Rede som for at undersøge denne, men kort efter kom Hannen atter frem og satte sig paa Pigtraaden.

Forholdene tillod ikke en øjeblikkelig Undersøgelse af Stedet, og da jeg ved 7-Tiden om Aftenen atter besøgte det, lykkedes det mig ikke at finde Reden. Dagen efter blev Stedet nærmere undersøgt, og jeg fandt da i en Tue Sivsangerens Rede indeholdende 5 frisklagte Æg.

Begge Gøge, Han og Hun, opholdt sig atter i Nærheden af Reden, og Sivsangerne satte sig paa Pigtraaden, hvorefter den samme Scene gentog sig med gensidig indladende Venlighed. Gøgen havde sikkert udset sig denne Sivsangers Rede til Æglægning, men desværre tillod vort Ophold os ikke længere at fortsætte Iagttagelserne.

Da Gøgens første Æg her i Landet som bekendt lægges de første Dage af Juni og kun sjældent er fundet de sidste Dage af Maj, kunde man ikke vente at finde det hos Plejeforældrene den 27. Maj; derimod kan man af denne Iagttagelse sikkert drage den Slutning, at der bestaar et venligt — i alt Fald ikke fjendtligt — Forhold mellem Gøgen og de fremtidige Forsørgere af dens Æg, hvilket jeg ogsaa har iagttaget ved andre Lejligheder.

DANSK ORNITHOLOGISK FORENING'S REJSE- OG STUDIEFOND.

Bestyrelsen foreslaar — ligesom forrige Aar — følgende Opgave til Løsning:

Findes Markpiberen (*Anthus campestris*) endnu ynglende i Vendsyssel? (Jvf. Fr. Faber's Meddelelse desangaaende i Tidsskrift for Naturvidenskaberne, 5. Bd., Side 250, Kbhvn. 1828).

Ansøgninger om Understøttelse af Fondet bedes snarest tilsendt Formanden eller Redaktøren.
